

Nubbe sill o potatis

En tidskrift för ramsöborna och alla andra

Ö

PETTERSSON MED HALVA EUROPA
GRANNARNA ÄR LJUSET I VINTERMÖRKRET
HAN VILL SÄTTA RAMSÖ PÅ VÄRLDSKARTAN
OSS GRANNAR EMELLAN

Nummer 2 • Årgång 2 Midsommaraften 2002 • Pris 20 kr

VI LEVER PÅ EN LITEN Ö

Från en utkikspost uppe på taket till barnens lekstuga kan jag se vattnet åt båda hållen. Det tar bara sex minuter att gå från vår brygga med utsikt mot Rindö till Annas och Björns brygga som vetter mot Tynningö. Skall man gå från Badviken till Ramsövarvet – längs öns långa sträckning – tar det inte mer än kanske en halv timme.

Att bo på en liten ö har sina fördelar: man behöver inte oroa sig för oväntade besök som kan störa semesterfriden. Hit kommer bara inbjudna gäster, och de får göra sig besväret att ta sig till Vaxholm och sedan vänta in en anslutande båt enligt tidtabell. Man kan på klockslaget planera när man skall börja förbereda grillen.

En annan fördel med att tillbringa somrarna på en liten ö är att man känner igen alla som bor här – vi är ju så få på Ramsö (75 fastboende, kanske 500 sommar-gäster). Våra vägar korsas och vi möts vid Länkarnas glasskiosk – så efter ett tag börjar vi hälsa lite försiktigt på varandra. Så småningom kanske hämtar vi morgontidningen åt varandra, bjuder på eftermiddagskaffe. Ja, det är till och med möjligt att skaffa sig nya vänner, i alla fall sommarvänner – sådana som man umgås med några få sommarveckor och sedan skiljs ifrån utan större vedermödor, för att ett år senare återförenas med samma glädje som sist det begav sig.

Ja, så lever vi på en liten ö.

KÄRA LÄSARE! Du håller i Din hand det andra numret av Ramsös egen midsommartidning. Det första numret, som kom ut förra året, blev en succé. Många av er har till oss – Anna, Annie och undertecknad – uttryckt sin uppskattning. Vi är nog alla lite stolta över att lilla Ramsö, av alla tusentals öar i Stockholms skärgård, kan skryta med en egen tidning.

Första numret av *Nubbe, sill och potatis* gjorde också att det nu fanns något att prata om när man satt vid båtbyggen och väntade på Waxholmsfärjan. Vi hoppas att även detta färska nummer av vår tidning kommer att uppskattas av våra läsare och uppmuntra till nya möten – oss ramsöbor emellan.

Jackie Jakubowski

REDAKTION

Anna Eklund 541 36 640

Jackie Jakubowski (ansvarig utgivare) 541 36 414

Annie Winblad Jakubowski (layout och illustrationer)

REDAKTIONENS ADRESS

Ramsö brygga

Smultronstunder

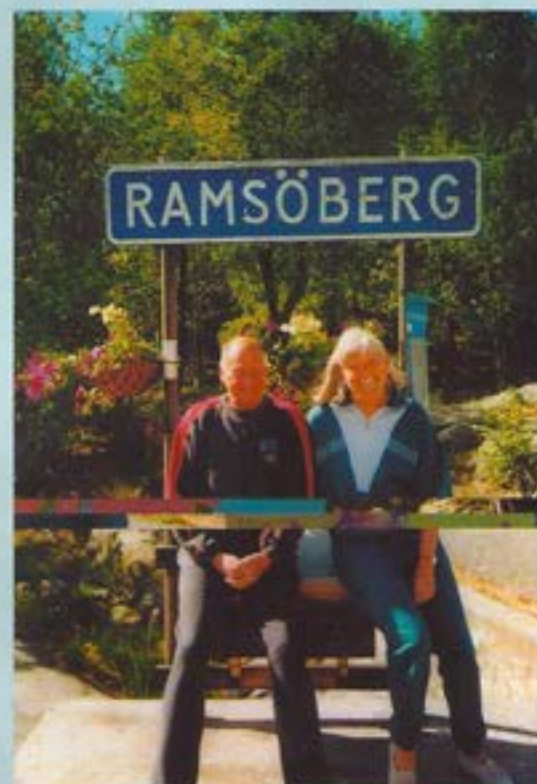
Sommarkollo på Ramsö med morfar och kvinnorna. Efter mycket spikande är kajen äntligen klar. Den blev toppenfin med takerna och trappa. På bilden kan man se Frida och Gustaf med kvinnorna Maja och Josefina.

Maria och Ulf

Kaffe och tårter när släkten är på besök hos oss på Agnesberg. Min farfar skräddarmästare Börje Lindqvist i keps, farmor Annie Lindqvist i vit, Lars-Erik, min svogfar, Sofie och Erica mina lillasyster och Britt, min mor. Trine står i bakgrunden.

Fredrik Lindqvist

Vi vinkar farväl till vårt matlagningsteam som ska avresa med Storhår. Vi är tio personer som brukar träffas med jämna mellanrum för att laga mat tillsammans och talar om att vara värder. Från andra däck hörs några damers glada tillrop om hur fin och charmigt bryggplatsen är.

Gertrud och Roland Täuber

Sista söndagen i april avslutar Ramsöbergs fastighetsägareförening sin årliga vårstädning med en picknick. Bilden togs 1998 efter sandkrattningen på stranden vid Ramsöberg.

Yvonne Nyman

Förre julen undrade vi om det skulle komma någon snö med Tomten. Det gjorde det, hela Ramsö bäddades in. Påbysade Samuel och Teodor är på väg att samla den stora skogsbacken.

Anna Eklund

Han blev Pettersson med halva Europa

Min pappa hade en Petterssonbåt. I Karlstad, med hela Väner framför stäven. Jag var fem år och fick stå på en låda för att nå upp till vindrutan. Bredvid mig stod en gul reseradio av märket Dux, tung som ett flak öl.

Radion har jag kvar. Pappa med Petterssonbåten hänger målade i olja i vårt Ramsöhus. Och själv har jag förmånen att få bo på ön där C. G. Pettersson, båtkonstruktör och äventyrare, levde under större delen av sitt liv.

Av Carl Olof Werngren

Strax innan den gamla bron till Vaxön låg Tenö gård, ett äkra skärgårdshemman som arrenderades på 1870-talet av Carl Wilhelm Pettersson och hans hustru. Där, i sjöbris och solglitter, föddes Carl Gustaf. Året var 1876. När han var nio fick han äntligen börja andas Ramsöluft. Då flyttade familjen till det gula huset, gamla affären, till höger ovanför backen från Ramsö brygga.

Far och mor hoppades förstås att äldste sonen skulle bruka jorden. Men det blir ju inte alltid som man tänkt sig.

Efter skolgång och praktiskt båtliv hemma på Ramsö tog Carl Gustaf båten till Stockholm och gick i lära hos Frans Julius Frödé, konstruktör och uppfinnare av bland annat Frödé-motorn. Samtidigt studerade han vid ett tekniskt gymnasium.

Därefter var det båtar som gällde. Den första var en egenhändigt byggd segelkano, tätt följd av diverse konstruktioner som byggdes av honom själv och brodern Robert på deras gemensamma varv på Ramsö 1902. Men snart blev Carl Gustaf konstruktör hos AB Reversator och det lilla varvet lades ned.

1904 VANN EN OKÄND SVENSK i en sällan skadad båtkonstruktion första pris vid motorbåttävlingarna i Kiel, Tyskland. Carl Gustaf Pettersson var då 28 år och båten "Vikingen" 8 m lång och 1,27 m bred. Motorn var encylindrig och toppfarten 7,4 knop!

Följande år vann "Vikingen" ytterligare fem pris och en annan C. G. Pettersson-konstruktion, "Tirfing", var också framgångsrik. Reversator-varvet blev populärt och fick beställningar på ett trettio-tal båtar med 7 till 16 m längd.

Nu märkte Carl Gustaf Pettersson att Ramsö låg lite för avlägset för kundbesök. 1910 tog han konstruktörsverksamheten med sig och flyttade till Liljeholmen.

"VIKING" FICK MÅNGA EFTERFÖLJARE. C. G. Pettersson konstruerade inte mindre än tio olika modeller, från "Viking I" till "Viking X", rubricerade på ritningarna som snabbgående motorbåtar. En del blev den tidens glassiga fartbåtar, eftertraktade av innefolket. Andra blev kända och omtyckta familjebåtar med komfort utöver det vanliga.

C. G. Petterssons framgångar på tävlingsbanor både hemma och utomlands var god PR så ritningsbeställningarna strömmade in från hela Sverige och halva Europa.

Det var inte bara de vanliga Petterssonbåtarna man ville ha utan även bogserare, lastfartyg, turist-, lots- och fiskebåtar, ja till och med en amerikansk ubåtsjagare. Plus alla beställningsbåtar från den tidens kändisar som Bruno Liljefors, skådespelare och direktörer.

Och C. G. Pettersson ritade och ritade.

Men han ville leva ett liv till sjöss också och njuta av äventyret i goda vänners lag.

Långturer hade alltid varit C. G. Pet-

terssons stora intresse och 1925 var det dags för det stora äventyret: i båt-kretsar är det känt som Den stora bragden Skandinavien runt med "Viking X" (längd 9 m, bredd 2,17 m, djupgående 0,8 m, fart cirka 7 knop) segelarea 7,6 m. Besättningen bestod av en skönlitterär författare, en skönsjungande skådespelare, en filmfotograf, C. G. Pettersson själv och apan Jocke.

Start från Ramsö den 20 juli 1925 klockan sex på morgonen. Återkomst till kajen vid Nationalmuseum den 3 november klockan 13.30 samma år.

En färd med Petterssonbåt från Stockholm till Lofoten och tillbaka igen var ju inte vardagsmat och äventyret fick stor uppmärksamhet i media.

C. G. Pettersson skrev dagbok under hela resan, en underhållande läsning med fest och dramatik, stiltje och storm och en stor värme och glädje.

C. G. PETERSSON BODDE EN TID med hustrun Mia och dottern Ester på Ramsöholm i ett stort vitrappat hus som nu är rivet och ersatt av modernare bebyggelse. In i det sista var han aktiv vid ritbordet även om synen blev sämre med åren.

C. G. Pettersson avslutade loggboken för gott 1953. Men hans ättlingar finns ännu på Ramsö. Bland andra Rolle Pettersson i det blå huset vid Lages lada och Rolles kusin Gunnar i det gula huset vid Karolinergränd.

*Bilden på föregående sida.
Saltvatten, frisk luft och en doft av cigarr. Då störtades
C. G. Pettersson, här från 1913.*

*Bilden till höger.
Från båtbyggmästare till fartygskonstruktör. Den här annonsen från
1910 lockade iakert många kunder.*

*Bilden nedan.
"Viking X" vid Norges Atlankust, på bokens framsida.
"... en långfärd runt Skandinavien kuster, varvid jag upptäckte att
Skandinavien inte var en ö som kunde kringfaras, varför ryktet om
att jag farit Skandinavien runt härmed vederlägges." Så skrev C. G.
Pettersson skämtsamt om sin Lofotenexpedition 1925.
Bilden från Gunnar Fritz-Crones expedition 1980 med den
renoverade "Viking X" i C. G. Petterssons rutt.*

*Källa:
"C. G. Pettersson - båtkonstruktör och äventyrare" av Gunnar
Fritz-Crone.*

Tack till Rolle Pettersson för alla bilder och berättelser.

C. G. Pettersson

FARTYGSKONSTRUKTÖR
LILJEHOLMEN
Riks tel.: Liljeholmen 44.

Specialitet: Motorbåtsritningar, Snabba Racers o. Lustbåtar, Passagerare-Transport-, Fiske- och Bogsermotorbåtar. Inrednings- och Omändringsritningar, Förslags-skisser, Kontrollering af nybyggnader, Besiktningar, beskrifningar m. m.
10 års praktik, däraf som motorbåtskonstruktör å Motor A. B. Reversator och varfchef å A. B. Gustaf Ericssons Auto. Fabr., Stockholm.

Nästa "SJÖBUSS"

Fick också **BOLINDER** Motor

Bilden ovan.

Sjöbuss.

Sigtnaturisten i hette den här sjöbussen, byggd efter C G Petterssons ritning 1938 för trafik Stockholm-Sigtuna-Skokloster-Uppsala. Fart drygt 11 knop.

Bilden t.v.

"Stella Marina".

Denna "Havets stjärna" kom till på ritbordet på 1930-talet. En skönhet för skönheten, för lyx och champagne, för kryssningar ända till Medelhavet och Rivieran. Lever hon än?

Bilden nedan.

"Viking V", maj 1912.

Fri sikt åt alla håll ville C G P ha.

Här syns den minst sagt luftiga styrplatsen på "Viking V" i maj 1912.

Vill du veta mer kontakta:

Sjöhistoriska museet – med mer än 1 000 C G Pettersson-ritningar, tel. 08-519 549 00, www.sjohistoriska.se

C G Pettersson Sällskapet – stora fackkunskaper, tel. 0708-12 21 45

Tidningen Vi Båtgångare – många intressanta artiklar, tel. 08-545 139 50, info@etg.se

Den enes (fiske)lycka den andres olycka

Innan jag lämnade England och flyttade till Sverige hade jag lovat min bror Kevan att skicka ett foto till honom av den första fisk som jag lyckades fånga i mitt nya land. Både min bror och jag är passionerade fiskare och vi brukar tävla om vem som får upp den största fisken.

I alla år har jag fått höra att Sverige är ett drömland för sådana som Kevan och jag, men jag kunde aldrig i min vildaste fantasi drömma om att min första "svenska fisk" också skulle vara den största jag någonsin lyckats fånga. Och det hände min första sommar på Ramsö.

Efter bara några minuter fastnade kroken i något. Det kändes tungt, så jag trodde att jag hade fått bottennapp. Men när den tre meter långa linan började dra med oväntad kraft insåg jag att det var en levande varelse som försökte frigöra sig från kroken. Kampen pågick i tjugo minuter. När den var över låg, eller rättare sagt vred sig våldsamt, en tio kilo tung gädda på marken vid mina fötter!

Medan drabbningen mellan mig och monstergäddan ännu pågick fick jag sällskap av en äldre herre som kom att bevittna min fiskelycka. Vi nickade till varandra men sa ingenting – mina

obefintliga kunskaper i svenska motsvarade hans brist på elementär engelsk vokabulär. På sätt och vis blev det ändå en kulturrock i det tysta. Vad han inte visste var att det i mitt hemland är ovanligt med insjöfisk – det kändes därför naturligt för mig att efter en stund återberätta den lyckade fångsten till dess ursprungliga element. Jag försökte därför i all min upphetsning försiktigt få bort kroken från gäddan, något som mannen dock tolkade som att jag inte visste vad jag höll på med. Med en bestämdhet, som bara en erfaren svensk fritidsfiskare kan uppvisa, tog han initiativet. Utan ett ord (som jag begrep) fattade han tag i en stor träbit och innan jag hann inse vad som höll på att hända slog han hårt mot gäddans huvud. Döden inträffade omedelbart.

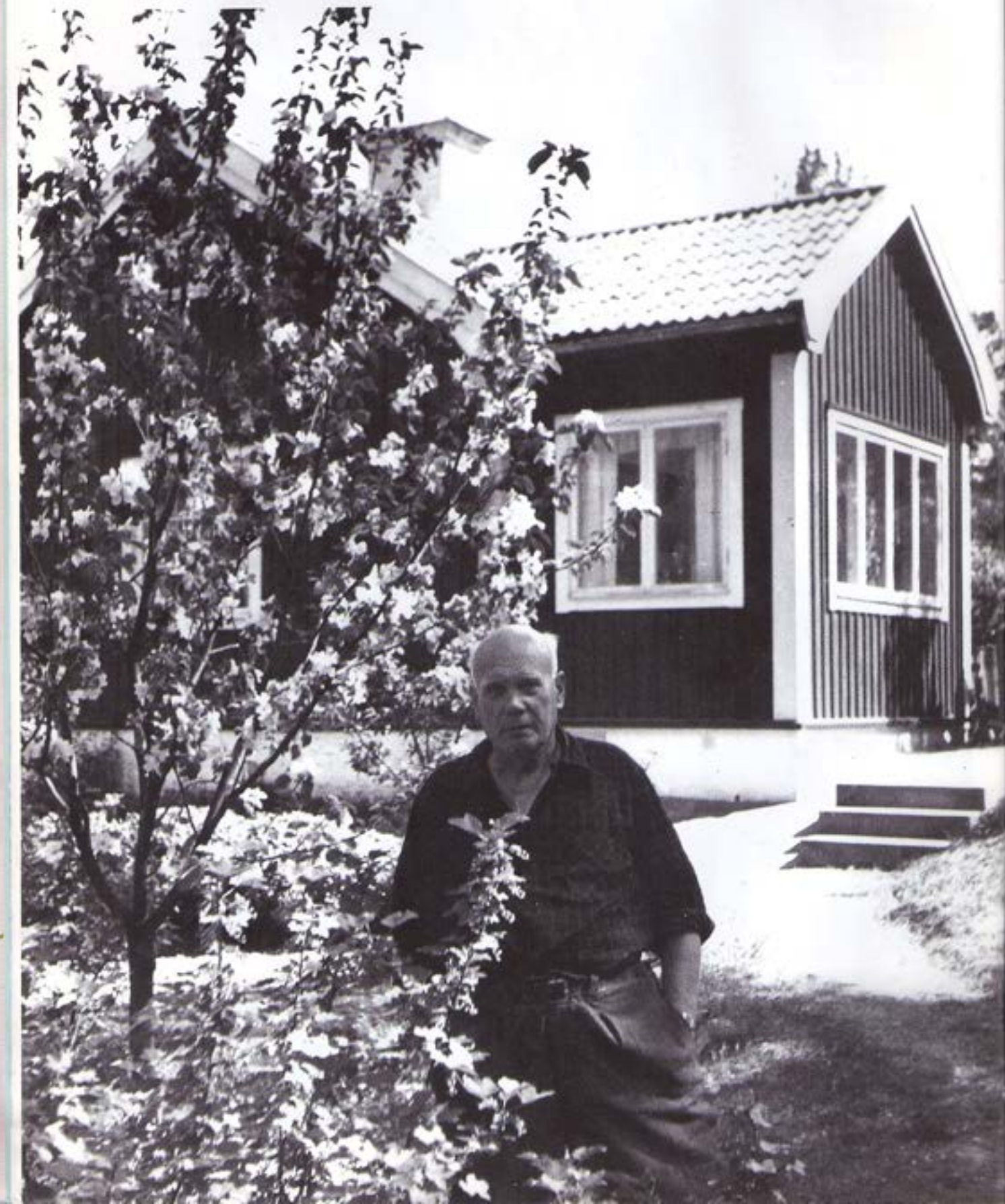
Ja, jag tackade (med en nick) för hans "hjälp", placerade fisken i mina armar och gick hem för att se till att händelsen dokumenterades med ett fotografi, som ett bevis för min första fångade fisk i Sverige.

Kim Sawyer

P.S. Jag skickade aldrig ett fotografi av min andra fisk ...

"Ramsö är sig inte likt."

Gunvor Edlund berättar om ön för sex decennier sedan.

Påskén 1945 förändrades mycket för familjen Johanson på Lundsagatan på Söder i Stockholm. Under många år hade vi pratat om att skaffa oss en sommarstuga, men det hade aldrig blivit något. Den här vintern strejkade metallarbetarna i Sverige och pappa Carl, som var instrumentmakare vid AEG:s verkstäder i Stockholm, strejkade också. En dag när han var ute och gick på stan träffade han en arbetskamrat, Svarvar-Johan, som följde med hem och drack kaffe. Han berättade om Ramsö där han hyrde en lägenhet i ett större hus som varit bostad för varvsarbetare. Det hade funnits flera varv på Ramsö, ett av dem ganska stort. Det varvet hade gått i konkurs och det fanns nu många arbetarbostäder där ute som hyrdes ut. Mamma Anna frågade om det kunde finnas något att hyra för oss. Jo, det fanns det säkert, sa Johan och gav mamma ett telefonnummer till Svenska Cellulosaablaget. Redan nästa dag ringde mamma till den som hade hand om stugorna. Någon stuga att hyra fanns det inte. Alla stugorna skulle säljas, fick hon veta. Fanns det kanske någon att köpa? Han skulle återkomma om det. Efter några dagar fick vi veta att det fanns en stuga. Vi kunde komma ut och titta. Det gjorde vi under en av påskdagarna.

Vi tyckte att det var en drömstuga och bestämde oss på en gång. Cellulosaablaget begärde bara 4 000 kr. Det skulle vara för tomten. Huset ansågs inte ha något värde.

Stugan var inte precis så väl underhållen, men den var ändå i gott skick. Ett stort rum och ett stort kök och en tambur. Utanför en förstukvist med två bänkar. Nu följde en härlig tid. Vi åkte till Ramsö så ofta som vi kunde. Några fria lördagar var det inte på den tiden, så vi åkte ut på lördags-eftermiddagarna med båten från Karl XII:s torg. Ofta åkte vi med Vaxholm I (även kallad Gamlingen), Express II och andra båtar. Det hände mycket den här våren. Det blev fred i världen. Andra världskriget tog slut den 7 maj 1945.

Ramsö är sig inte likt. Det som har ändrat sig mest är naturligtvis att det kommit till så många stugor. När vi flyttade dit fanns det inte en enda stuga i hagen. Just hagen var för oss en underbar plats. Det gick en liten stig dit. På våren behövde man inte gå

långt förrän man hittade blåsippar, gullivivor och Adam och Eva. Jag tror inte att orkidéerna var fridlysta då. Vi plockade nämligen ofta med oss en bukett hem till stan.

Vi gick längst ut i hagen och satt på klipporna och tittade på de stora båtarna, men även på fåglarna. Det kan man göra fortfarande.

Det var i hagen som vi plockade alla bär, både blåbär och lingon så att det räckte över vintern. Det fanns en inhägnad där också och där hade Lage sina kor. Det kändes lite lantligt.

Men sommaren 1958, tror jag att det var, såldes hela udden och skogen till Stuvsta Tomtbolag och det blev över 50 tomter. Sedan anlade man vägar och byggde stugor och så fanns det inte hagen mer. Paradiset var försvunnet. På den tiden fanns det inga motorgräsklippare och ytterst få snabbgående motorbåtar. Det var så tyst och stilla. Man kunde på avstånd höra när någon spikade men det var ju bara trevligt att höra. Det fanns en affär också och vi handlade mycket mat där. Nog var det dyrare än i stan, men de fick ju betala båtfrakterna och det lades naturligtvis på priset.

En del av den bofasta befolkningen for in till Vaxholm varje vecka. Det blev inte bara matinköp utan även ett roligt avbrott. Tanterna passade på att gå på kondis också.

Handlarfamiljen hette Pettersson. De var rara och snälla. Mamma tyckte att de hade så fina charkuterier. Gammalt bröd skänktes bort till de som ville mata fåglar. Sön-

dagsöppet förekom inte på den tiden, men hade man glömt köpa något så var de aldrig omöjliga. Det gick att komma in bakvägen. Det området där stugan ligger kallas väl ännu för Egnahemsområdet. Alla stugorna, 13 stycken, hade byggts av ett av varven som bostäder åt sina arbetare. En del stugor var för en familj (kanske en förman) de övriga för två familjer. Innan några av arbetarna flyttat in gick varvet i konkurs. När man stigit av båten vid Ramsö brygga hämtade man sin kärra. Den första vi hade var gjord av ett barnvagnsunderrede. Det var grannen Anders som gjorde den och den fungerade bra. När vi stretat uppför backen med all packning plockade vi lite vilda jordgubbar vid landsvägskanten.

I delen närmast bryggan bodde Lage och i den andra fru Blomberg. Det var två helt skilda miljöer. Lage hade ju några kor och en häst. Det berättades att han hade en häst åt kronan, som inte behövde den under fredstid. När de skulle rekvirera tillbaka den till kronans tjänst under kriget, nekade hästen att stiga ombord på båten. På så vis fick hästen stanna hos Lage och det var nog bra för de båda.

NU ÄR DET SOMMAR 2002 och sedan oktober 2001 tillhör stugan Solveig. Hon bor där med Kim och lilla William. Tänk att stugan varit i släkten så länge...

Bilden till vänster:

Morfar 1955.

Bilden nedan:

Solveig, Kim och William framför stugan, sommaren 2002.

En italienska på vift

En dag i maj stegar jag iväg för att en gång för alla kolla upp det envisa rykte som säger att det finns en veteranbilsamling på Ramsö. Det låter naturligtvis befängt att det skulle finnas en bilsamling på en ö utan landförbindelse, men till slut dök ändå namnet Herbert Nilsson upp. – Jodå, jag har några bilar på ön och visst går det bra att komma och titta på dem. Av Lars Albinsson

Föga anade jag, som Hans Villius brukar säga, att det fanns mer än bilar att upptäcka hos Nilssons. De bor i det fina vita huset i Ramsösundet, nästan bredvid ångbåtsbryggan. Och på tomten finns faktiskt ett rejält garage som visar sig innehålla tre stycken italienska Lancior i absolut toppskick, noggrant hållna och restaurerade. Idag är kanske inte Lancia ett märke som får pulsen att stiga, men dessa är från 1947, 1951 och 1971. Då var Lancia ett exklusivt märke med överlägsen teknik, kvalitet och skönhet.

Aprilian från 1947 till exempel har ingen stolpe mellan fram- och bakdörr. Dessutom har bakdörren gångjärnen i bakkanten. När man öppnar båda dörrarna är hela sidan på bilen öppen. Lätt att stiga in utan att smutsa fällen på sidenklänningen! Lyktglasen är smakfullt utformade och påminner mer om en fotogenlampa än strålkastare. Vad gör man om de går sönder, för det finns väl knappast nya att köpa?

– Man får samla på sig lite reservdelar säger Herbert och visar mig källaren i huset. Ett stort rum är fyllt med bildelar, noggrant rengjorda och uppställda. Förutom två hela motorer, rattar, ventiler, förgasare etc finns en trav lyktglas inslagna i papper.

– Behöver man mer får man besöka en stormarknad för bildelar på Imola-banan i Italien.

Herbert har ägt och kört många olika Lancior genom åren. Som ung arbetade han tillsammans med Sixten Sason, som designade Electrolux dammsugare och SAAB. Sixten skissade till och med på en SAAB med Lanciamotor. Tyvärr blev den för dyr och de valde delar från Ford

i stället. Men Herbert har kvar en av Sixtens ritningar.

Aprilian, som nu står på Ramsö, ville han köpa redan på 1950-talet, men hade då inte råd utan fick ta en annan. När den åter blev till salu 1985 slog han till.

Aurelin, som bilen från 1951 heter, har också en historia.

– Den har tillhört fotbollsspelaren Gunnar Gren. Han och Gunnar Nordahl fick var sin av klubben när de spelade i Milan.

1965 SÅLDE FAMILJEN NILSSON sin dåvarande bil. De fick därmed möjlighet att köpa huset på Ramsö. Men för att få råd fick de cykla till arbetet.

Huset som är byggt kring 1910 är helt oförändrat: kök, rum och eldstäder är i originalskick. Mängder av tidtypiska möbler och saker finns på plats. I musikrummet finns en trättgramofon, med tillhörande specialskåp för stenkakorna. Självklart fungerar den. Vardagsrummet med stora spröjsade fönster mot sundet måste vara ett av Ramsös absolut vackraste. Finns det möjligen ett samband mellan bilarna och huset? Herbert och hans hustru Ulla delar intresset för gamla fina saker.

Det handlar inte om att ha mycket pengar. I stället har de tagit chansen när den dykt upp. Att lära sig leva med, att sköta och njuta av saker och ting, tar tid. Det kan man aldrig köpa.

Herbert Nilsson omgiven av vackra italienskor.

Vi slår oss ner i vardagsrummets soffor, delar en öl och det kommer fram cigarrer.

– Före pensioneringen var jag cigarmästare på Svensk Tobak, berättar Herbert. Jag åkte jorden runt, valde och köpte in tobak till cigarrtillverkningen.

Jag påpekar att det verkar finnas ett mönster i val av arbete, hobby och fritid.

– Jo, livet har blivit en bit åt njutningshållet, säger Herbert leende och drar på cigarren i solskenet.

Uthyres: sommarhus i skärgården på ö utanför Vaxholm

BESLUTET VAR FÖRNUFTIGT. Klockt, överlagt och genomtänkt:

1. Köket i stan var i akut behov av renovering

2. Barnen var i ålderna då man bör visa dem världen utanför sommarstugan.

1. och 2. kostade pengar.

In med annonsen i tidningen, ut med presumtiva hyresgäster till Ramsö. Kontrakt! Städa ut! På återseende om två år.

Sen såg vi till att vara upptagna resten av förra sommaren. Sen kom vintern, sen kom våren och nu är det juni och hjärtat gråter.

Jag längtar till Ramsö. Att lämna sitt sommarboende – om än för utmattad tid, om än för nytt kök och resor hit och dit, om än till de ultimata hyresgästerna – är inte enkelt. Det är som att skicka iväg sitt barn på ett studieår utomlands; man vet att det är nyttigt, likväl blir längtan tung.

Hur kan man längta till Ramsö?

Handen på hjärtat, vad är det egentligen för märkvärdigt med den här ön?

Ramsö saknar stora skogar att ströva i.

Ramsö saknar vidsträckta stränder att vandra på.

Ramsö har inte ens en egen lanthandel.

Och inte kan ön ståta med någon plats i litteraturen heller. Om man vill vara politiskt korrekt i Stockholms kulturvärld bör man bo på Dalarö (August Strindberg, Hjalmar Bergman med flera) eller Furusund (Strindberg, Sven Fagerberg, Lennart Hellsing) eller Runmarö (Tomas Tranströmer). Falsterbo kan också passera (Hjalmar Gullberg).

Har någonsin en odödlig dikt präntats på Ramsö?

Vår ö finns inte ens nämd i Vårt att se i Sverige eller Semesterboken – 500 spännande utflyktsmål för hela familjen.

Men det är å andra sidan ganska bra. Därmed slipper vi de turistströmmar som väldigt snart skulle upptäcka hemligheten med Ramsö. Och nu ska jag berätta vad jag saknar mest nu när jag inte är på vår ö:

Jag saknar tystnaden. Den speciella tystnaden som när eftertankens livsviktiga frö.

Jag saknar luften. Luften är stor och bred på Ramsö, här går att andas djupt.

Jag saknar Ramsös lugna pulslag.

Jag saknar vänligheten.

Det sista är komplicerat. Antingen har det helt enkelt hampat sig så att jordens vänligaste människor bosatt sig på just Ramsö.

Eller så har min längtan gjort mig blind och jag minns alldeles fel.

Eller så blir man vänlig när man bor här. Det är med vänligheten som med klädstilen; den skiljer sig mycket från den i stan. En god vän på besök för några år sedan målade humoristiskt upp bilden av det par han mött på kvällspromenaden på Svantigen: "Vilken syn! De var klädda i brandgula träningsoveraller från 60-talet och tofflor som såg ut som om hunden just haft dem i munnen!" Ett år senare hyrde vännen själv sommarhus på ön. Det dröjde bara några dagar innan han klädde sig som klippt ur ett Året Runt-reportage om "Praktiska kläder vid sommartorpet" 1974.

MEST SAKNAR JAG det hem jag har på Ramsö. Inte vårt röda enkla hus med skavanker här och där, utan hemmet för mitt sinne och mitt hjärta.

Poeten Bengt Emil Johnson (som satt Saxdalen utanför Ludvika på litteraturens karta) formulerar det så här i "Hemort" från 1984:

"Jag tror att min hemort inte är landskapet i sig, utan dess egen tid, som jag ibland fått dela. En tid som är större, sannare och lugnare än den som ofta prackas på mig. En tid som kan vara allas, på ytan glömda men på djupet alltid förnumna hemort."

P.S. Jag återvänder till Ramsö den första juli 2003

Anneli Rogeman

Grannarna är ljuset i vintermörkret

Anna Eklund förde dagbok under en vintervecka på Ramsö.

Måndag: Snöfall och inbäddat. Härligt att dela barnens glädje över första snön. Vägen är oplogad! Vi får pulsa ner till båten och får åka halva vägen med Länkarna.

Det är mörkt redan vid tretiden. Jag kör kaxigt båten hem på ren rutin. Ska bara lägga till. Jag ligger plötsligt på sjöbotten. Vad är upp och ned? Får tag på tampen. Simma med täckjacka ... När sumpig botten, sjunker till vaderna. Klafsar upp och går som en mångubbe som kissat på sig över hela kroppen med pizzakartongerna på styv arm.

– Pizza delivery. Nej, det här är inget skämt. I duschen känner jag hur kall jag är för vattnet skällar mig.

Tisdag: Arbetar hemma. Stannar upp från avtalstexter och strategiska planer. Ser ut genom fönstret. Så tyst och stilla. Björn prövar is. Ljudet skär genom luften. Så många tankar. Hinner följa dem hela vägen ut tills de är klara för att ge sig av för att lämna plats åt nya.

En promenad. Det knirrar och knarrar under sulorna. Rådjuren går förbi och vi nickar värdigt till varandra. Längs med berget is i former och färger. Mjuka krön och sylvassa tappar. Träffar Ingrid och småpratar en stund. Vid skrivbordet väntar avtalstexterna som fått en innebörd.

Onsdag: Morgonmöte i stan som jag bara inte får komma försent till. Moppen tvärdör

i lilla backen upp mot Kustbohemmet. Ny motor jaha ja! Jag vet att man inte ska lita på tekniken. Kickar gång på gång. Vrål och tandagnisslar. Susanne vinglar förbi i snömodden: "Kan jag göra någonting?" "Nej, cykla i förväg så du hinner med båten", svarar jag.

Ännu mer vrål och okväden. Förskrämd liten Amanda står bredvid och försöker hålla modet uppe för oss båda. Portföljen rakt upp i skogen, helvete! Så, det är bara att gilla läget. Vänta på nästa båt tillsammans med Nicola med barn som också missat båten. Ringa till jobbet och skjuta fram mötet. Det gick ju bra. Varför blev jag så arg? Det ordnar sig ju och det var inget fel på tekniken. Bensinen var slut.

Torsdag: Vägen ligger blank och fin. Får fram sparken och hystar iväg. Tack Kari! När jag fick sparken i julklapp för några år sedan förstod jag inte till fullo värdet av den. Åh, vi hann med båten. Eftersvevningarna har runnit ut när vi är framme vid Vaxholmskajen.

På kvällen ser barnen på Bolibompa när jag konstaterar att mjölken är slut. Får fråga Monika eller Linnea igen. Tack för lånet som inte ges igen utan byts med en annan vara eller tjänst en annan dag.

Fredag: Den stora stormen. Utanför kontorsfönstret i stan är det tilltagande yl och yra. Krockar med vägräcket på motorvägen. Vågor i gråsvart piskar över vänthallen på

kajen. Det är omöjligt att gå mot vinden. Hur ska vi komma ombord? Landstigning på Ramsö i bekmörker med tre barn och sex matkassar. En ofattbar hemfärd i mörker och stormbyar av snö. Björn kan omöjligt se något när han försöker köra flakmoppen som jag går bakom och puttar på.

Strömmen har inte kommit tillbaka när vi kommer hem. Samuel och Amanda hjälper till med att bära in matkassarna. Det knakar i ekarna ovanför huset. Bara inte en gren genom taket! Vi eldar i spisarna och barnen ritar vid stearinljusen. Loffe med barn knackar på för att hämta snus som vi har langat från Nicola och Vaxholm. Lagom till "Gladiatorerna" kommer strömmen tillbaka. Vilken lycka!

Lördag: Det är fullmåne. Otroliga perspektiv i djupblått, svart och vitt från barnens sovrumsfönster. Kala grenar och berget som skymtar fram under gnistrande snö. Tänker på pulkaåkning i skogsbacken under dagen. Det slog gnistor om medarna från sparken när Björn sköt ned från backen. Teodor tog farten med fattning. Han var tyst

en stund när jag borstade bort snö från hans ansikte: "Igen mamma, igen!"

Och kalaset på de sista resterna av julmaten som vi delade med några av de andra övervintrande. Julrim på orden midvinter, långa och Dannebrogen: "Under midvinter nätter långa, är vi nu många, som på Trine och Fredrik tänker, för nu är det deras tur att åka över isen så det stänker. Hoppas Söderlind har kört med plogen, för då är det bara att hissa Dannebrogen."

Söndag: Loffe har gjort en moppesläde och Micke är inte sen att hänga på. Samuel och Amanda får åka med. Fram och tillbaka, gång på gång. Det är så kul, nej sluta inte redan! Låt det aldrig ta slut.

Vintern släpper sitt grepp, så långsamt att när det blommar i buskarna känns vintern ofattbart avlägsen. Men den kommer snart igen med sina glädjecämnar och vedermödot.

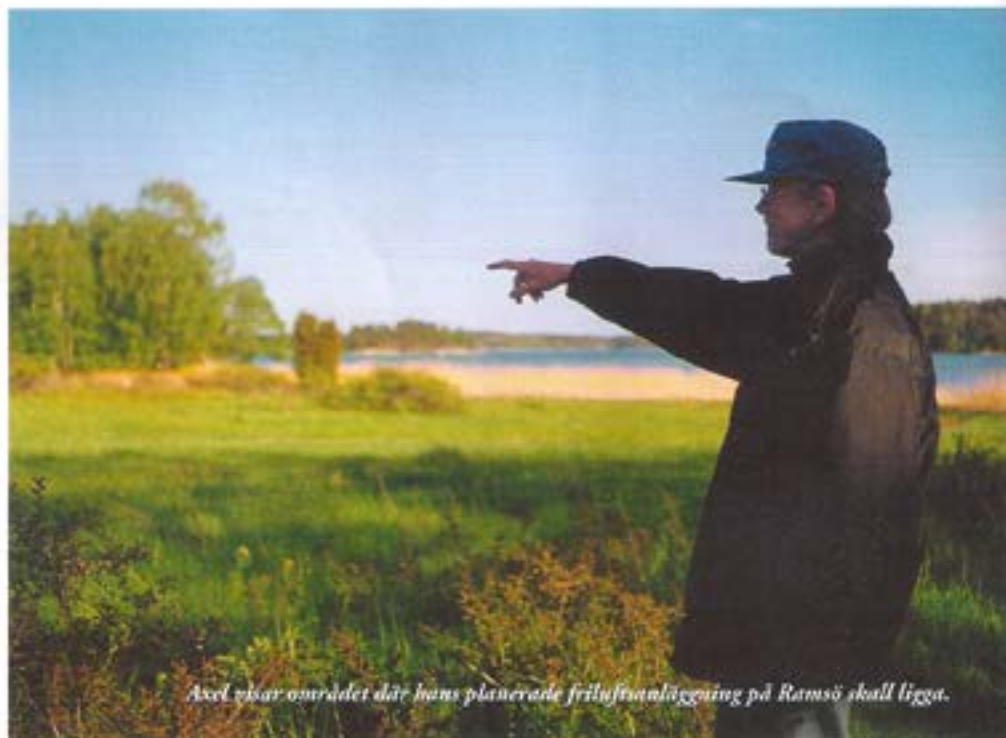
Kära grannar är lyckligtvis inte långt borta. Oavsett årstid.

– Jag hoppas att den dröm jag gått och burit på i så många år snart blir verklighet, säger Axel när vi promenerar längs Ejdervägen. Han har just hälsat på sin far Sverker. För första gången i sitt liv.

– Det känns underbart att på gamla dar få tillbaka en efterlängtat far. Snart kommer jag att kunna tillbringa mer tid hos honom på Ramsö. Ön känns redan som mina hemtrakter trots att jag bara har tillbragt sammanlagt en vecka här.

Jackie Jakubowski har träffat Axel, som berättar om sina stora planer för Ramsö.

Axel visar området där hans planerade friluftsanläggning på Ramsö skall ligga.

Han vill sätta Ramsö på världskartan

Att gamle Sverker har en son som en överraskning för många som känt honom i alla år. Han har alltid levit ensam, utom de få år i början av 1950-talet då hans tvillingbror Arvid återvände från Vaxholm till Ramsö och de två bröderna levde tillsammans i den röda stuga som de själva byggt på marken som en gång tillhört Värmdö Skeppslag. Men någon levnads har aldrig satt sin fot i stugan. När jag våren 2001 talade med Sverker första gången (se Nubbe, sill och potatis, nr 1/2001) förklarade han med eftertryck att "några fruntimmer har jag aldrig intresserat mig för". Jo, en var han fortfarande förtjust i – det var Greta Grabo, som han mötte en varm sommardag år 1925 när hon gick i sin mörka kappa och svarta slokhatt på Egnahemsvägen. Men nu visar det sig att det i själva verket fanns en kvinna i Sverkers liv. Och han kom henne mycket nära.

VÅREN 1935 ANSTÄLLEDES Gustav Nyström som disponent på Abrahamsson&Börjessons Båtvarv på Ramsö. Han kom hit från Nynäshamn med sin barnrika familj, en sjuklig hustru och en ung piga som skulle hjälpa till

med hushållet. Pigan hette Anna-Karin och var ursprungligen från byn Pataholm tre mil norr om Kalmar.

Tre månader senare möttes den stilige Sverkers och den vackra Anna-Karins blickar på Ramsös midsommaräng. Senare på kvällen gick de till dansbanan i skogen, men så värt mycket dans blev det inte för deras del. Nio månader senare var Axel född. Men då hade den höggravida Anna-Karin hunnit återvända hem till Pataholm i Småland efter det att fru Nyström bett henne att sluta i tid för att undvika skandal. Så i Axels pass står det Kalmar som födelseort.

Sverker fick aldrig veta att hon bar hans barn i sin mage, och de återsågs aldrig.

– Jag växte upp utan att veta vem min far var, minns Axel.

– Min mor gifte sig så småningom med en sjösjuk sjöman från Oskarshamn. Jag fick fyra halvsyskon. Vi levde fattigt i Pataholm, min mor var affärsbiträde hos Oskar Hullgren som drev lanthandeln i byn och vars son Johan blev en känd målare. Min styvfar hjälpte till på gårdarna runt omkring Pataholm och Blomstermåla, när han inte söp eller

hamnade på tukthuset i Kalmar. Så när tillfället erbjöds ett år efter andra världskriget packade vi det lilla vi ägde och gav oss i väg till Amerika där min styvfars släkt från Oskarshamn slagit sig ner en generation tidigare, berättar Axel.

Resten av historien är som en klassiker om de hundratusentals fattiga svenska invandrare som lyckats i "Amerikat". Axel arbetade hårt, först på ett trävarulager i Portsmouth norr om Boston, senare inom byggbranschen. Bara 25 år gammal hade han egen firma, ett eget hus i den lilla välmående staden Youngstown nära gränsen till Kanada och en röd Chevrolet av senaste årsmodell. På 1970-talet gjorde han sin förmögenhet när sumpmarkerna kring Virginia Beach i staten North Carolina dränerades och hela samhällen byggdes upp från grunden.

– Min mor dog hösten 1999. Före sin död berättade hon sanningen om min far. De månader som hon tillbringade på Ramsö med sin älskade Sverker beskrev hon som den lyckligaste tiden i sitt liv. Men samtidigt sa hon att min biologiske far var en riktig lögnhals. Han hittade på och ljög om allt – från fiskelycka till fan-

tastiska historier om Strindberg och Greta Garbo på Ramsö.

– Hon berättade så mycket spännande om honom att jag började fråga mig om denne Sverker inte var någon fantasiprodukt. Men skulle jag ha funnits om inte Sverker fanns?, säger Axel filosofiskt.

EFTER SIN MORS BORTGÅNG bestämde sig Axel att komma till den plats där hans föräldrar möttes. Och när han fick veta att gamle Sverker fortfarande levde väcktes tanken att inte bara besöka sin fars hemtrakter utan även göra dem till sina egna.

– Jag saknar egentligen ingenting i Amerika, men när man kommer upp i den åldern som jag är i börjar man fundera över sin identitet, säger Axel.

– Redan från första stunden här på Ramsö visste jag att det är här jag har mina rötter.

Axel ser inte ut att vara 66 år fyllda. Han utstrålar en vitalitet och en entusiasm som man ofta möter hos framgångsrika amerikanska entreprenörer. Att fråga honom vad han tänker göra som pensionär vore att förolämpa honom.

– Jag har stora planer på gång, säger Axel och plockar fram en bunt arkitektteckningar.

– Inom fem år kommer Ramsö att utvecklas till skärgårdens stora turistattraktion! De kan börja avveckla Vaxholm,

säger Axel skämtsamt och skrattar högt.

– Ramsö är en så underbar plats att fler människor borde ta del av dess vackra natur. Jag hade tänkt mig en friluftsanläggning, Ramsö Experience Centre, där sommargästerna skulle kunna erbjudas ett rikt utbud av aktiviteter: från fisketurer, golf och ridning till varma saltbad, gymnastik (Ramsö Fitness Centre) och barnaktiviteter (Ramsö Adventures).

– I min vision ingår en större hotellanläggning (Archipelago Guest House) med en förstklassig restaurang och en välsorterad presentbutik. Men det är inte en fråga om ett höghus utan ett komplex av byggnader som smälter in i den stockholmska skärgårdens karakteristiska omgivning, försäkras Axel och visar en påkostad arkitektteckning (se bilden) där hans vision presenteras.

– Anläggningen skulle kunna invigas sommarsäsongen år 2008, säger Axel.

I projektet ingår också en särskild båtbyggare och egen bilfärja (gratis för Ramsöborna).

– Vi kommer, naturligtvis i samarbete med vägförningarna, att se över och rusta upp de bilvägar som finns på ön, säger han. Ramsöborna kommer att erbjudas möjlighet att köra bil på ön.

Axel är övertygad om att hans ambitiösa planer kommer att välkomnas av såväl de fastboende som sommargästerna. Inte minst därför att den planerade turistanläggningen kommer att kunna erbjuda ett 30-tal sommarjobb, främst för öns ungdomar.

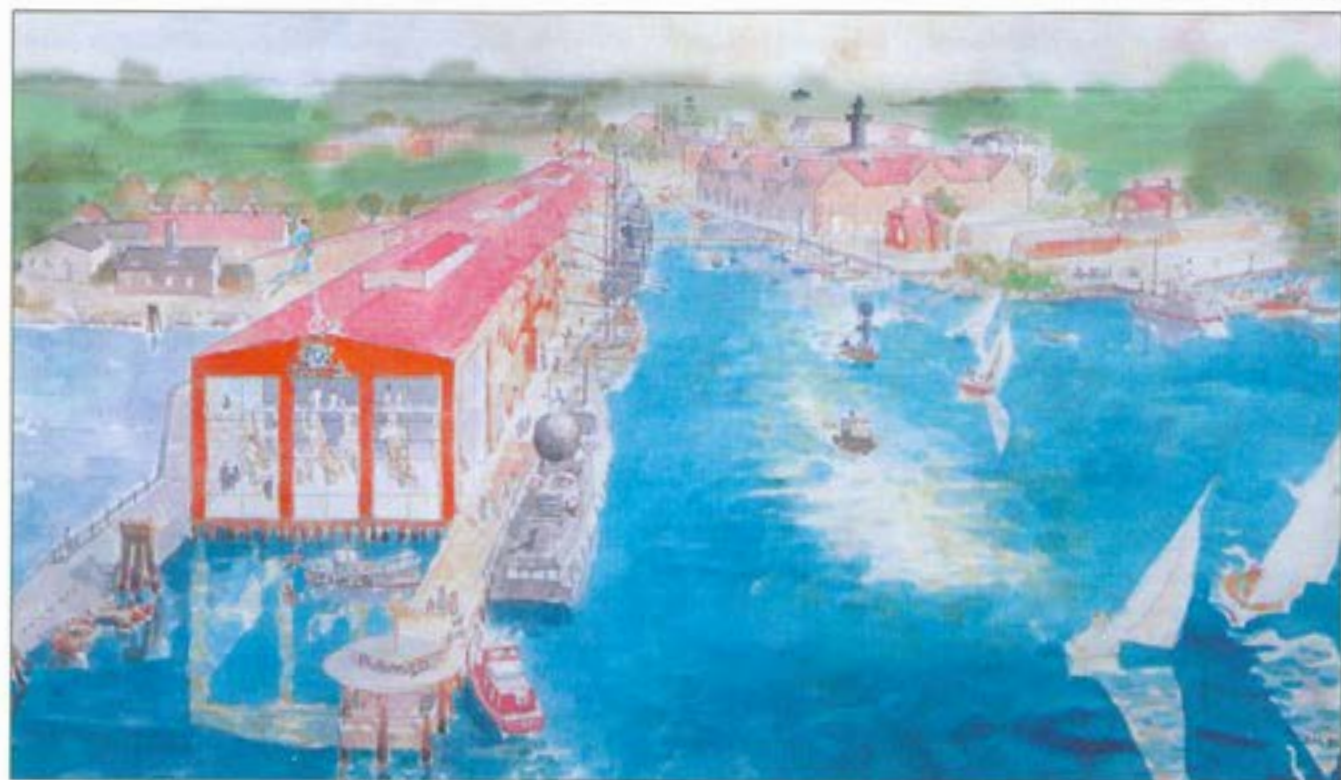
– Till att börja med kommer verksamheten att skötas av mina medarbetare från USA, som får tillfälligt arbetstillstånd i Sverige. Vi har 35 mycket erfarna kubanska och puertoricanska arbetare som under uppbyggnadstiden kommer att bo och arbeta här. Men meningen är att de flesta av dem inom ett år ersätts av lokalanställda svenskar.

– Jag har redan tagit en informell kontakt med Vaxholms kommun för att sondera deras inställning, berättar Axel. De har inte varit avvisande, tvärtom har de sagt att jag skall skicka in en ansökan och presentera mina planer.

VAD SÄGER DÅ DIN FAR Sverker om projektet?

– Svårt att säga. Han lever med sina minnen och har svårt att se vilka möjligheter som finns i framtiden. "Du drömmar", säger han till mig. Men då svarar jag som den store Thomas Jefferson en gång sa: "If you believe, it's not a dream".

Vision av Ramsö Experience Centre med bland annat Ramsö Fitness Centre till höger och Ramsö Adventures längre bort på bilden. Bild: Arkitektfirman Shmook&Sucker Co, Austin Texas.

Lillemor bland släkt och vänner

Familjen Wiman samlas som vanligt med vänner på sin tomt. Det är påskhelg och de skall spela in våren med ett parti kubb efter påsklunchen som avnjöts utomhus tack vare det första, riktigt varma solskenet. Anna Eklund var med.

Det började på midsommar 1958 berättar Lillemor Wiman. Då sa Sune till mig: "Nej Lillemor, ska vi inte ta och dansa."

Sune Astvik bjöd upp till den första mer eller mindre organiserade dansen där barnen bjöds in att vara med. Sedan dess har Lillemor sjungit och Sune dansat med barnen och vuxna kring stängen på Ramsös egen midsommaraäng.

Det är Sune som ser till att midsommarsängen blir klädd. Det har han gjort i 44 år! Och Lillemor har blivit en institution på ön. Vi har alla hört henne vid mikrofonen överrösta både dragspel och barnens glada rop!

Åke och Lillemor Wiman hyrde av Lage Eriksson.

– Sedan tyckte han att det var lite väl mycket liv och rörelse med alla barnen som kom en efter en.

"Ni kan få köpa tomten nere vid ladan och bygga er nåt eget", sa Lage. Till en början bodde familjen i tält på tomten. Sommaren 1963 började de bygga på huset som svällt undan för undan – det har även familjen gjort.

– En av "Estdamerna", klädd i huckle och långkjol, kom fram en gång när jag

pustat och stänkat mig uppför ångbåtsbacken med stor mage. Hon klappade mig på magen och sa: "Nu blir det nog en pojke." Men det blev det inte den gången heller, berättar Lillemor.

SYSTRARNA WIMAN – Marie, Åsa och Malin – sitter längs stugväggen och berättar om läskedrycksbåtarna, Badberget, fotbollslaget, affären och mycket annat som har med Ramsös historia att göra.

– Vi var gäng i olika åldrar. Familjen Holm kom också till Ramsö i början av 1960-talet. Karin och Bertil med sonen Pompe med fru Marianne. Även de har flera döttrar: Katarina, Sophia och Fredrika.

Och så berättar hon om Badberget som genom åren varit en självklar samlingsplats.

– Vi har små revir där, avslöjar Malin. Vi har varit där sedan vi var små och våra barn också. De är vana vid ta sig fram över de branta klipporna.

Marie minns gänget med Rolle Pettersson, Matte Romin, Lelle och Björn Jaconelli, Kenneth Fredriksson och Ylva Kjellberg. När de hoppade i höet i Lages lada och hon fick en högaffel genom halva skinkan. De åkte snällskjuts på Lages hästvagn och spelade fotboll. En sommar blev det en riktig fotbollsturnering tack vare en snäll pappa som skjutsade runt gänget till öarna runt omkring.

STARKASTE MINNET ÄR nog ändå Läskedrycksbåten.

– Ja, det var något att vänta på och längta efter, suckar Sophia och berättar om smaken

av den oförglömligt iskalla hallonsodan.

– Men en gång fick nog ungarna nog i alla fall, skrattar Lillemor.

Åke och Lillemor och flickorna hade varit på en tur med Ålandsfärjan. För varje drink fick barnen en läsk för att hålla sig i styr. När vi kom hem var Läskedrycksbåten på väg och jag ropade att de skulle skynda sig ner men då sade en av flickorna: "Snälla mamma, nu orkar vi inte mer! Vi kan väl få slippa?"

MIDSOMMAR KOMMER PÅ TAL och man minns fastighetsföreningarna som möttes med sina fanor utanför Länkarna från varsitt håll och tågade upp till festplatsen. Om det är bäst att vara uppe vid festplatsen eller på ängen under midsommarafton, ja det finns det många åsikter om.

Rolle Pettersson med familj, Anders Jaconelli med familj, Ann Söderlind och familjerna Holm och Wiman. Vilken bild det blir. Av alla Ramsöbarnen med sina fruar och barn.

Och Lillemor, som blickar över gruppen av nära och kära som vittnar om många härliga år på Ramsö.

Foto: Solveig Eklund

Det brinner!

En av de största fördelarna med Ramsö är att det är en ö utan landförbindelse. Att den ligger så nära men ändå är isolerad. Nackdelen är att det kan ta tid innan vi får experthjälp om olyckan skulle vara framme, till exempel om det skulle börja brinna. Men det finns en del vi kan göra för att förebygga brandolyckor:

EGEN BRANDSÄKERHET

- Se till att ha brandvarnare med fräska batterier på varje våningsplan. Byt batterier minst en gång per år! Brandvarnare med fräska batterier.
- Handspruta på varje våningsplan, i varje hus och i båten.
- Vattenslang som man kan fästa på kökskranen.
- Se över och byt ut gamla elledningar. Ligger elledningar i kläm, finns det glapp i kontakter? Satsa på en jordfelsbrytare!
- Placera inte levande ljus på TV:n.
- Se till att filter och spisfläkt är fria från fett.
- Dra ur kontakten när du använt kaffekokare. Stäng av TV:n med knappen på apparaten.
- Dörrar till källare och vindar ska alltid vara lästa.
- Halogenlampor och toppförseglade glödlampor kan bli upp till 250 grader varma, placera dem därför långt från brännbart material och kontrollera fästansordningarna.
- Kontrollera regelbundet skorstenar och eldstäder.
- Container på tomten? Säkerhetsavstånd från container till byggnad ska vara fyra meter för täckt container och sex meter för öppen container.
- Lämna du huset för en längre tid, dra ur TV- och telefonkontakter.
- Glas o dyl kan lätt självantändas i fönster.
- Förvara helst inte brandfarlig vätska som gasol, tändvätska o dyl i bostaden.

ELDNING – PÅ EGEN RISK

- Regel nummer 1: Visa hänsyn mot grannarna. Berätta gärna att ni tänker elda.
- Planerar du omfattande eldning måste du i god tid skicka in en skriftlig anmälan till Södra Roslagens Brandförsvarsförbund, Nytorpsvägen 3, 183 53 Täby.
- Kontrollera att det inte råder brandförbud, ring för information tel 08-463 90 60. I Vaxholms kommun

råder brandförbud inom detaljplanerat område mellan 1 maj och 30 september.

- När du eldar måste du ha elden under uppsikt. Ha sådan utrustning till hands så att du kan hindra elden att sprida sig. Se till att den är ordentligt släckt innan du lämnar platsen.
- Kontrollera alltid vindriktning, så att eldningen inte stör grannar.
- Löv, plast, gummi o dyl ska man inte elda själv. Samla och lämna sådant till grovsoporna.

LARMET GÅR

- Om det börjar brinna finns fyra nyckelord: Varna, Rädda, Larma och Släcka.
- Varna omgivningen, rädda folk i fara och larma räddningstjänsten på tel 112.
- För oss på Ramsö är det brandbåtarna i Vaxholm eller i Margaretelund, Österskär som kommer om man larmar. De har mobil utrustning som kan transporteras

över hela ön. Man får dock räkna på en utryckningstid på minst 20 minuter.

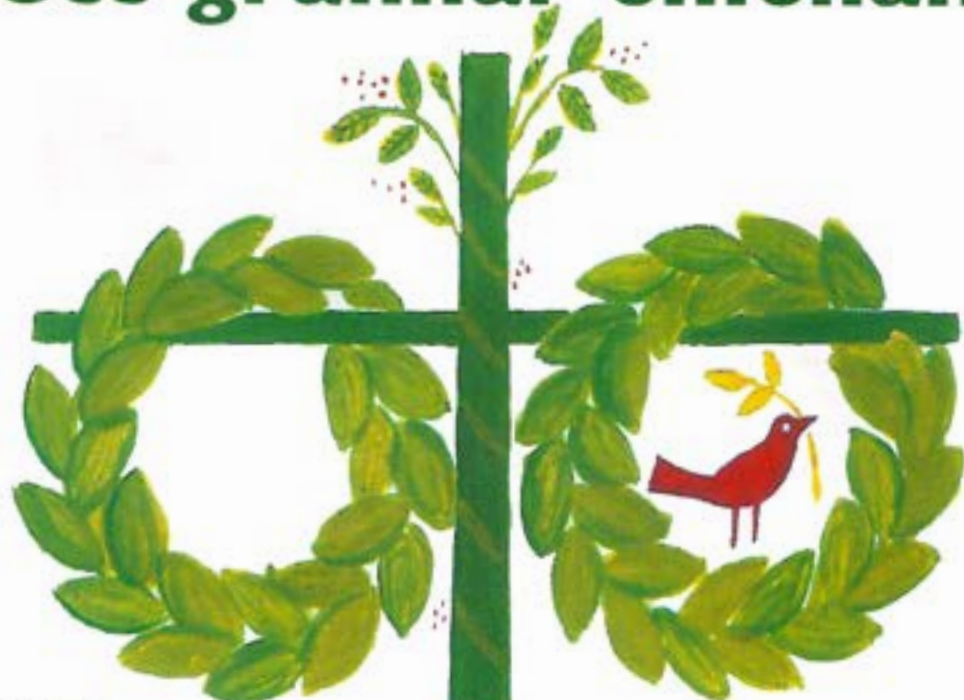
- Försök släcka om du har släckare eller slang, men ta inga onödiga risker.
- Om golvet fylls med rök, kryp under röken, vid golvet finns syre.
- Stäng dörren eller försök att kväva elden.
- Brinner det i en gryta, försök att flytta den från spisen och kväv elden med lock. Håll inte på vatten om branden uppstår i matfett.
- Brinner TV:n dra ur kontakten, håll på vatten och försök få ut TV:n utomhus.
- Vid brännskada, håll normalt kallt vatten på skadan. Spola i minst 15 minuter. Täck brännskadan med ett förband och ta kontakt med likarvård vid mer omfattande brännskada.

Södra Roslagens Brandförsvarsförbund

08-792 99 00

Oss grannar emellan

Vi ses vid glasskiosken!

Vad vore en sommar på Ramsö utan glass hos Länkarna? För femte året i rad öppnar Kustbohemmet sin glasskiosk vid ingången till huset. Här finns alltid personal beredd att i stort sett dygnet runt – i alla fall de ljusa timmarna på dygnet – låsa upp de röda frysböxarna och erbjuda Hemglass hela sortiment.

Ramsöbergs fastighetsägareförening

Varje år samlas Ramsöbergs fastighetsägareföreningen sista lördagen i april för vårstädning. Då röjer vi på stranden, plockar ris, krattar stigar, målar bryggor m.m. – med picknick på stranden efteråt.

Sista lördagen i september varje år har vi höststädning i skogen. Roland Täuber och Anders Garpe brukar inventera träd och vi äter ärtsoppa till lunch. Deltar man på vår- eller höststädningen reduceras årsmedlemsavgiften till hälften.

Föreningen deltar i midsommarfirandet enligt ett rullande schema på tio fastighetsägare. På grund av sjukdomar och ålder har det blivit svårt med uppslutning men vi vill gärna fortsätta att vara med och bidra till festligheterna.

På Valborgsmässoafton bjuder föreningen på firande med brasa, varm dryck, saft och kakor. Nils Eriksson spelar dragspel till allmän vårsång.

Föreningen brukar även arbeta med att förbättra vägstigen till Ramsöbergs allmänna brygga och Jan Sjögren planterar blommor i lädan på bryggan.

Ramsöbergs fastighetsägareförening vill tacka Kustbohemmet med gäster som är så hjälpsamma med allt från gräsklippning till att vara jultomtar.

Gertrud Täuber
sekreterare i Ramsöbergs fastighetsägareförening

Ramsö Fastighetsägareförening informerar

Varje enskild fastighetsägare inom Ramsö kan bli medlem. Medlemsavgift för år 2002 är 200 kr, p.g. 6225-7 – ange tomtnummer, namn, adress och ev. telefonnummer.

Styrelsen t.o.m. årsmötet 2003 består av:

Monica Åkerlund-Baumgarten (ordf.), Rolf Pettersson (vice ordf.), Lars Fonser (kassör), Merja Friberg (sekreterare), Miriam Englund (ledamot), Lars Lindgren (suppleant), Sophia Holm (suppleant).

Ramsö Fastighetsägareförening anordnar aktiviteter för sina medlemmar, bl.a. vårfirar, midsommarfest, Ramsö Boule och loppmarknad. Som medlem kan du även låna eller hyra följande steg och byggsteg, vassklippare, cementblandare och jordfräs.

Datum att lägga på minnet: loppmarknad 6 juli och Ramsö Boule 19-20 juli.

För ytterligare information kontakta Monica Åkerlund-Baumgarten tel 541 363 35.

M/s Ramsö

Byggt: 1964 vid Bröderna Larssons mek. i Kristinehamn

Hemmahamn: Vaxholm
Längd öa: 28,89 meter
Största bredd: 6,82 meter
Djupgående: 2,65 meter
Toppfart: 12 knop
Passagerarkapacitet: 273 stycken

Maskineri: MAN B&W Alpha 5L23/30 625 hk, 459 kW

Signalbokstaver: SKUE

Historik: Fartyget är ett av tre fartyg i Ö-båts serien. Systerfartygen heter "Skarpö" och "Tynningö". Fartygen är åretrunt fartyg och går under vinterhalvåret tillsammans med "Solöga"/"Vindöga" och "Waxholm I"/"Waxholm II" i Stockholms skärgård. Alla fartyg går även sommartrafik.

Rederi: Waxholms Ångfartygs AB

Boule med tradition

Ramsö Boule Cup startades av Tom Wallenström 1990 tillsammans med Lillemor Wiman. Då kallades spelen för Ramsö Festdagar och segling och löpning ingick i arrangemanget. Alla tävlingar avgjordes på lördagen och prisutdelning hölls på festplatsen eller ångbåtsbryggan. Som ekonomisk garant står Ramsö Fastighetsförening, sponsorer står för priser, som delas ut till de fyra bästa i varje gren, samt specialpriser.

1998 övertog Eva Agrell, Hans Holm, Rolfe Pettersson och Malin Wiman bouletävlingarna. 2000 avgick Malin Wiman och Jocke Erlandsson tillkom. Då lades bouletävlingarna på fredagen och lördagen och prisutdelning på lördagskvällen där ca 100 personer brukar vara med. Antalet tävlande har under åren ökat och 2001 hade vi 161 tävlande.

I år är det sista året för nuvarande tävlingsledning. Göran Haglund och Micke Eng tar över, två platser är vakanta och behöver fyllas.

Sponsorer efterlyses inför årets Boule!

Har Ditt företag några reklamprylar som ni vill skänka, hör av Dig till Rolfe 070-658 77 68 eller Eva 070-688 19 88. Vi ses den 19 och 20 juli!

Ramsö Boule Cup 2002

Deltagare: boende på Ramsö med gäster.
Fredagen den 19 juli

kl. 12 – juniorer (7-12år), singel, dubbel och enkelboule. Avgift: gratis
kl. 19 – seniorer, singel. Avgift 25 kr
Lördagen den 20/7
kl. 10.30 – seniorer, dubbel, trippel och enkelboule. Avgift: 25 kr
kl. 21.30 – prisutdelning
Anmälan görs på listor vid Boulebanan 14-18 juli. (Anmälan på tävlingsdagen brukar gå bra)

Nubbe, sill och potatis även nästa år

Vill du vara med och engagera dig i utgivningen av nästa års Nubbe, sill och potatis? Kontakta någon av oss på redaktionen.
Anna, Annie och Jackie

Tynningö Ramsö Byalag

Byalaget driver frågor för permanentboende på Ramsö och Tynningö. Sommargäster får gärna vara med och stödja byalaget samt delta i aktiviteter – men har ingen rösträtt. Byalaget har bl.a. verkat för att Vaxholms kommun subventionerar båtresor med Kronuddens Taxi under skolverterminerna då Vaxholmsbåtarna slutat gå för dagen och ger regelbundet ut en telefonkatalog (säljas till självkostnadspris) med permanentboende på Ramsö och Tynningö.

Sommaren 2001 hade byalaget en utställning på Vaxholms

bibliotek över Tynningö och Ramsös historia. Ett häfte som sammanfattar utställningen är under produktion. Även i år kommer byalaget, tillsammans med Norra Lagnös skeppslag, Vårholma och flera kringliggande öar, ha värdkase på Kärleksudden (vid stranden på Ramsöberg) sista helgen i augusti. Ta med picknick korg, grillmöjligheter finns också. (Se anslag på Ramsö senare i sommar.)

För mer information om Tynningö Ramsö Byalag, ring Malena Sundgren, tel 541 363 69

Festkommittén informerar

Vi har i fyra år hållit i förberedelserna inför midsommarfirandet på Ramsö. I festkommittén har i alla dessa år ingått även Anna Eklund, Lars Lindgren och Lillemor Wiman. Kommittén står för det förberedande arbetet – allt från att göra utskick, köpa vinster, godis och läsk, boka musik m.m.

Kustbohemmet gör här ett jättejobb – Lasse och hans kamrater kollar att allt står kvar uppe i skogen från förra året, att midsommarstången är ok; de gör översyn av möbler, sätter upp flaggor, ställer upp och förvarar allt, skjutsar grejer till både midsommarängen och dansbanan m.m.

Men fler hjälpande händer behövs! Det handlar framför allt om personer som är villiga att bemanna stånden under ett par timmar i samband med firandet. Det är faktiskt roligt att stå och sälja lotter – ett bra tillfälle att träffa folk från ön och lära känna några fler. Varje år tar vi kontakt med 25 husägare på Ramsö – tyvärr får vi ingen större respons. Det kanske blir bättre nästa år...

Katarina och Sophia Holm

Ramsös egna trillingar

Erik, Bosse och Arvid heter de tre bröderna som föddes med några minuters mellanrum den 18 april i år. Deras mamma heter Maria och pappa (som tog bilden) heter Torbjörn. De lyckliga morföräldrarna Aina och Folke Myrholm på Ramsö hjälper gärna till så att föräldrarna och storasystern Moa kan sova ut någon gång.

Nubbe, sill och potatis gratulerar!

Midsommardans

Du kommer väl till Ramsös egen dansbana ikväll? Schlager, hambo, vals och bugg är vad som gäller – för både ung och gammal. Glöm inte växel till lotteriet, ficklampa och dansskor som även tål en skogspromenad i otillgänglig terräng. Se upp var du sätter fötterna – både i skogen och på dansgolvet!

Björn Eklund Båt och Bygg

Allt inom bryggor, kajer,
sjötransporter, om-
och tillbyggnader av hus.
tel 070-782 22 56

Trätopp Byggeri

Byggnation, snickerier
och plattsättning
Christopher Dahl
tel 070-714 71 69

Länkarna önskar en Glad Midsommar!

Lars Olsson, Årets företagare i Vaxholm 2002

Solid Software AB
Integrerade system för säkerhet
och smart automation i byggnader.
Jonas Moberg 070-593 2275
www.solidsoftware.net
<http://www.solidsoftware.net>

SEGMENT DATA

Specialister på datakommunikation

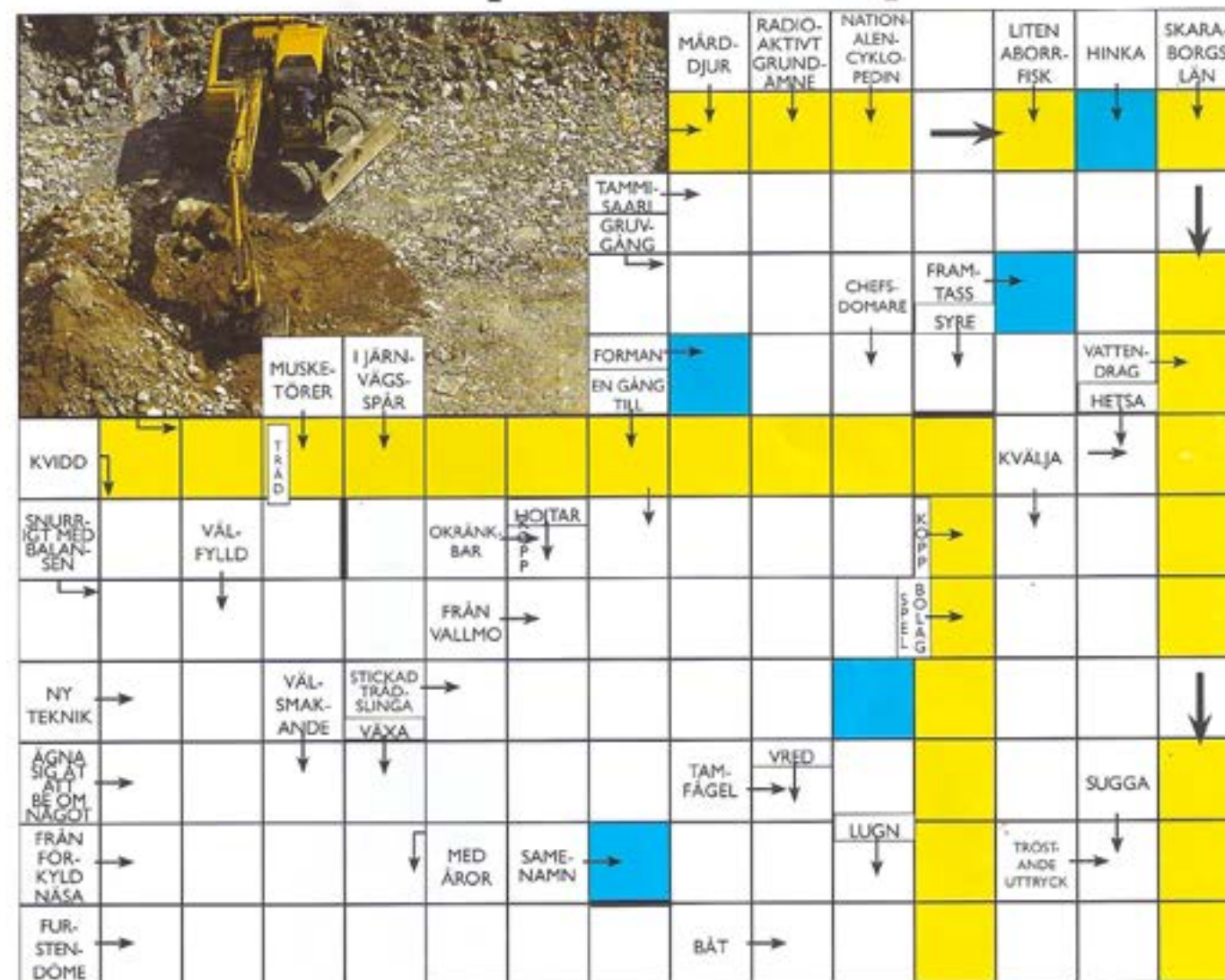
Telefon 0171-46 38 98 Fax 0171-570 88
www.lightspeedsoftware.com

Tack

Tack till alla våra sponsorer, annonsörer, väg- och fastighetsägareföreningar på Ramsö,
som gjort det möjligt att trycka denna tidning.

Redaktionen

Knep och knop

HAR VI KANSKE GEMENSAMT?

LEDTRÅD ÄR – "FÖLJ DETTA RÅD"

BYT BOKSTÄVER MOT SIFFROR

~~G~~ W I Å Å Å

B I R
B I R
B I R
+
D O R D

Leahim glöde detta.